

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 793/2019
13.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боравац, Звездане Лутовац, Бранка Станића и Тајјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Милан Петровић, адвокат из ..., против тужених: „ББ“ а.д. из ..., кога заступа пуномоћник Александар Андрић, адвокат из ... и АД за ... „ВВ“ из ..., кога заступа пуномоћник Владимир Вигњевић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији првотуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2929/18 од 19.11.2018. године, у седници већа одржаној 13.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог „ББ“ а.д. из ... изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2929/18 од 19.11.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог „ББ“ а.д. из ..., изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2929/18 од 19.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П1 800/17 од 19.09.2018. године, обавезани су тужени да тужиоцу за период од 01.12.2014. до 31.08.2015. године по основу регреса за коришћење годишњег одмора и накнаде трошкова за исхрану у току рада солидарно исплате појединачне месечне износе ближе утврђене у изреци првостепене пресуде са затезном каматом од доспећа сваког појединачног износа до исплате, као и да тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка у износу од 40.849,00 динара са затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Одбијен је део тужбеног захтева за солидарну исплату накнаде исхране у току рада за месец новембар 2014. године у износу од 8.424,00 динара са затезном каматом од 15.12.2014. године до исплате и на име регреса за коришћење годишњег одмора за месец новембар 2014. године у износу од 3.085,00 динара са затезном каматом од 15.12.2014. године.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж1 2929/18 од 19.11.2018. године одбио жалбе тужених и потврдио пресуду Основног суда у Зрењанину П1 800/17 од 19.09.2018. године у усвајајућем делу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, првотужени је изјавио благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права. Ревизију је изјавио с позивом на члан 404. став 1. ЗПП, због потребе уједначавања судске праксе.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да нема места одлучивању о ревизији првотуженог као изузетно дозвољеној, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, уједначавањем судске праксе, као ни за новим тумачењем права, јер је питање исплате накнаде за исхрану у току рада и регреса за годишњи одмор довољно разјашњено у судској пракси, а образложења побијаних пресуда, за одлуку о усвајању тужбеног захтева тужиоца у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права у вези са законским разлозима датим за усвајање тужбеног захтева, тако да не постоји потреба за изузетно дозвољеном ревизијом првотуженог у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде на име регреса и топлог obroка поднета је суду 26.12.2017. године.

У овом спору из радног односа који се односи на потраживање у новцу у коме вредност предмета спора од 110.235,00 динара не прелази 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија првотуженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић